

El Govern fa molt mal fet de sufocar les conspiracions monàrquiques, puix que priva el poble de manifestar-se i poder fer allò que ja hauria d'ésser fet.

El catalanisme integral

La deplorable intervenció de Carrasco i Formiguera, en la ja famosa sessió en la qual s'aprova l'article primer de l'Estatut, ha donat lloc a què, un sector de l'opinió catalana, naturalment el més petit i el que compta amb més escasses forces, es manifestés d'acord amb el criteri sustentat pel referit parlamentari català.

El cas Carrasco i Formiguera no tindrà cap conseqüència política determinada, però perfila d'antuvi la naixença d'una posició francament de dreta amb el caràcter de nacionalista. I aquesta actitud que ara prenen els catalanistes a seques, els quals poden tenir el seu líder a les Corts d'Espanya, és digne d'aplaudir perquè es descobreix quina serà en l'esdevenidor la posició dels defensors del catalanisme integral.

I en veritat, aquesta posició la creiem falsa i àdhuc contraproduent, perquè sota d'aquest catalanisme s'hi dissimulen altres característiques i altres ambicions que ara no surten a la superfície, però que hi nedaran així que les circumstàncies polítiques ho permetin. Si aquest sector, avui maximilista, és de dreta, no cal dir quina orientació prendrà el dia de demà. Seran molt amics de les llibertats de Catalunya, però seran incapaces de concedir la llibertat dels homes que hi demoren, una llibertat política i social que renovi tot el fals ambient que pugui perjudicar la nostra categoria de poble autònom.

Un catalanisme pel catalanisme, és una cosa desueta, ja passada a la història. Els partits polítics avui han de comptar amb la resolució de fets més importants que el de donar satisfacció a tendres monòlegs lírics. El catalanisme no ha triomfat fins que ha pres un marcat caràcter polític i republicà esquerrista, que l'ha situat en la confluència dels demés partits d'ideologia avançada. No ha triomfat el catalanisme econòmic de la Lliga, ni el catalanisme esquerrà de la Unió Catalanista, perquè representaven escàntimament un catalanisme de classe, com succeirà, si prospera la tendència del nacionalisme que a les Corts defensarà, pel que es veu, el senyor Carrasco i Formiguera.

Es forma, doncs, un nucli de dreta que amb l'excusa de laborar per Catalunya, no farà més que mantenir una tendència tradicional i arcaica que impossibilitarà l'avenç o farà que accentuïn els seus radicalismes els partits que, hauran d'assumir la responsabilitat del govern de Catalunya. Però cal creure, no obstant, que la massa d'opinió del territori, no sent aquestes velleitats integristes, i que comprèn fins on arriben les intencions dels amics del senyor Carrasco, que ara comencen una campanya oposicionista extremadament perillosa, perquè no és amb lirismes innocents, sinó amb idees noves com es defensa la llibertat d'un poble, sobretot quan aquesta llibertat és el camí de tenir una satisfacció per mínima que sigui.

Ramon MANYOSA

Postal de Madrid

La República només té una feina: batallar contra les dretes monàrquiques. Des de la seva implantació que aquests elements no l'han deixada tranquil·la, i es valen de tota mena d'argücies per a engruixir obstacles, per infamar els seus homes, per a desprestigiar-los, per a fer-la sucumbir. Però la República és forta, la República té ja un sentiment nacional indestructible, i és inútil que es vagi contra d'ella usant els procediments més miserables.

L'apassionant sessió de la Cambra de dimarts, ha empaïllat la descoberta del complot militar en el qual hi està complicat un fill del general Barrera, i segurament que a hores d'ara, altres individus d'un passat tan dubtós com el del general alludit, sortiran compromesos en aquesta nova temptativa, que no té altre objecte que deixar esbravar en reunions clandestines l'esperit monàrquic dels seus components.

La sessió de les Corts, ha estat, com diem, apassionant, però portada en un to elevat i digne. El pobre senyor Gil Robles, ha demostrat que era una víctima del senyor March i que feia ús d'uns documents possiblement robats. Amb una mica més, el diputat Robles passa a la categoria de còmplice.

Naturalment que dubtar de l'honorabilitat dels membres de l'actual Govern, i en aquest cas concret dels senyors Prieto i Carner, només se li podia ocórrer a un reaccionari sense esmena. El senyor Prieto, ha palesat amb proves a la mà, la falsedat de les acusacions, i quina mena d'individu és el senyor March, el qual sense escrúpol i sense moral, es creia amb els seus milions superior a l'Estat. El senyor Prieto, amb una formidable dialèctica, ha destruït totes les reticències del cavernícola Gil Robles, li ha ensenyat que la seva gestió com a ministre és inatacable, neta com una patena.

Molt just també el senyor Carner, el qual li sortia pels poros de la pell la honradesa i la qualitat d'home de bé que és, i cal repetir les seves paraules: "La República, sense fer cap injustícia ha de vencer al senyor March, si no vol que aquest venci la República."

El Govern ha tingut un triomf brillantíssim. La proposició de confiança ha estat votada per un nombre crescut de diputats i cap no s'ha manifestat en contra. Això sol significa que el senyor Gil Robles ha fet un paper ridícul malgrat la retirada dels agraris que amb la seva absència en el saló de sessions volien significar la seva disconformitat al govern. Es natural que tinguessin por, per no dir altra cosa, de manifestar-la.

Norbert BOHIGAS

COMENTARIS

Diàleg del carrer

—Quina calor! A mi l'estiu em mata. Perdo la gana, no puc dormir i sempre suor. Prefereixo mil vegades l'hivern.

—Em pensava que era al revés. Quan érem a l'hivern sempre et queixaves i desitjaves que vingues la calor.

—T'enganyes. A mi sempre m'has sentit dir el mateix. No sóc com aquells. I parlant de tot, on anaves?

—A distreure'm una estona lleugint.

—Llegint? I d'això en dius distracció? No li sé veure. De totes maneres és perdre el temps.

—Vols dir?

—I tant home. Al cap i a la fi, que hi aprens als llibres? Tot el que et diuen ja ho saps.

—No pas tot; encara em falten moltes coses.

—Doncs a mi no em diuen res. D'aquesta manera no perdo el temps en coses inútils i en faig d'útils.

—T'ho agrairia si em diguessis de quina manera puc passar-les millor aquestes estones. On vas ara?

—Al cafè. Amb el Pau i el Pere ens passem la tarda jugant a la manilla.

—Així.

—Sí home, també hi caps. Com més serem més riurem.

—Però.

—T'adverteixo que el Pau és un trampa. Jo ja li tinc ficat el dit a l'ull. Sort d'En Pau que és un babau i de tant en tant li faig el salt.

—A mi.

—A tu no et podem ensarronar; ets massa viu. Creu-me t'agradarà. Vens?

—Dispensa'm, que et destorbo i et faig perdre el temps. Sóc tan viciós que no m'has pogut convèncer. Prefereixo llegir.

J. M. RIU.

Els dotze que votaren en contra

"A B C" dona els noms dels dotze diputats que votaren contra l'article primer de l'Estatut.

Diu:

"Los doce diputados merecedores del bien de la Patria que votaron en contra del artículo primero del Estatuto de Cataluña, son los señores siguientes:

Martínez de Velasco.
Cuesta.
Gómez González.
Calderón (don Abilio).
Casanueva.
Alonso de Armiño.
Madariaga.
Ortiz.
Fanjul.
García Gallego.
Gómez Rojí.
Royo Villanova."

Tòpics esbravats

Amb motiu de la discussió al Parlament del projecte de reforma agrària, tenim ocasió cada dia de veure com les vestals de la *propietat sagrada*, s'esgarriren de l'atemptat que suposen es realitza contra aquesta institució.

Tota llei d'arguments i de tòpics insubstancials, barrejats amb tota una gama de farisiacs escrúpols de juridicitat passada de moda, es posa en joc per a vulnerar els propòsits de reforma, que quant a la propietat agrària hom vol establir.

No creiem que una reforma de la institució de la propietat pugui ésser cap causa de trontollament de les bases de la societat humana, com volen fer-nos veure els que puerils, o massa conscients, formen el cor dels apocalíptics vaticinis.

A més, que la reforma que ara es planeja no és pas tan irreverent amb els drets adquirits en un pla de legitimitat, perquè hi hagi motius per a les lamentacions que ens fan oir diàriament. Si de quelcom pateix aquesta reforma de la possessió de la terra, com totes les altres reformes que la República ha emprès, és, — ben contràriament del que suposen els interessats juristes —, de lenit i de manca de radicalisme.

Un dels tòpics més esbravats que sovint s'esgrimeix en aquestes lluites és el de considerar la propietat com una funció social.

Nosaltres no hem sabut veure mai aquest aspecte de la propietat privada justificat. I diem propietat privada, i encara afegirem individual, perquè és, segurament, aquest aspecte de la propietat el que volen alludir els argumentadors de la tesi propietària.

Però ens caldrà aclarir, abans, l'abast d'aquest enunciat de la propietat complint una funció social.

En referir-nos a la institució de la propietat, haurem de distingir dos elements: l'objecte i el subjecte, el propietari i la cosa apropiada. I segons qui sigui el propietari, serà o no serà social la funció de la propietat.

Si el posseïdor és la societat mateixa, expressada en alguna de les seves concrecions: Estat, Municipi, etc., llavors sí que la institució esdevé social. Però quan la propietat és individual, la seva funció social s'esvaeix i resta com un tòpic sense sentit.

Les coses i els objectes de satis-

facció de necessitats socials, com ho és la terra, la seva funció social no li pervé d'ésser propietat d'aquest o d'aquell propietari, sinó de la seva mateixa naturalesa, d'ésser un instrument del treball social per a atendre necessitats socials.

La funció social de les coses no radica en la seva condició d'apropiables, sinó en la llur condició d'ésser usades socialment.

Una cosa apropiada, més que una funció social, el que aconsegueix és una funció purament individual, puix que el propietari d'aquella cosa supedita el seu ús a les seves particulars conveniències.

La propietat, més aviat desvia la funció social de les coses apropiades, que no la facilita.

Un altre tòpic en ús, és el de la immoralitat de l'expropiació sense indemnització en certs casos, en els quals, nosaltres creiem que fóra immoral que s'indemnitzés.

Es curiós de veure com fan relluir aquest tòpic, individus identificats amb la societat capitalista. Precisament el sistema capitalista està exempt de tot escrúpol moral quant a la violència expropiadora. El refinament depredatori del capitalisme arriba fins a desposseir del fruit del treball als qui treballen.

Tota l'essència del capitalisme radica en l'expropiació. Per tal d'apropiar-se la riquesa social, no repara en cap procediment. Des de la guerra fins a l'engany tota la gama dels trucs expropiadors li són familiars.

Cap sistema social no ha depauperat tant els individus com aquest sistema.

La llei de l'oferta i la demanda és un excel·lent mitjà d'expropiar els veïns prevalent-se de les llurs necessitats. I aquesta expropiació, realitzada amb totes les agravants de premeditació, i d'abús de força, etcètera, és una cosa acceptada com de normalitat moral per un règim que si té alguna llei rectora és la de la immoralitat.

Les estafades, les quiebras, els agiotatges bancaris i tots els demés recursos depredatoris del sistema capitalista, sembla que haurien d'haver curtit els sentiments de la nostra generació, per a fer cas omís dels intents d'expropiació que d'una manera massa jurídica els legisladors duen a terme.

J. H. COSTAJUSSA

El que guanya el rabassaire

Ramon Poch Casanovas, de Sardanyola, ha publicat el següent article a "El Diluvio" en el qual fa referència al jornal preu mitjà diari que guanya el rabassaire durant l'any:

"Guia el present article el propòsit de demostrar amb números la situació econòmica de que pot disfrutar el rabassaire amb relació als seus ingressos que cobra del vi que cull en la seva vinya i que tot l'any hi treballa.

Aquests números es refereixen a

aquells pagesos que sols cultiven vinya i, per consegüent, no es dediquen a cap altre cultiu, ja que si bé n'hi ha que aparten cultiven un hort o altres terrenys de sembra, tampoc no cullen la quantitat de vi que aquells que sols es dediquen a fer produir el vi.

Començaré, doncs, fixant el número de cargues de vi que un rabassaire dedicat exclusivament a cultivar vinya pot fer produir a la mateixa, i aquest número el fixarem en 100 cargues l'any, equiva-

lents a 121 hectòlitres. El preu de venda d'aquestes 100 cargues de vi, si busquem el terme mig de preu d'uns anys aquesta part, és el de 30 pessetes carga, que multiplicat per les 100 cargues, dona un total de 3.000 pessetes, valor de la venda del vi; d'aquesta xifra, tenint en compte que el propietari hi té la quarta part, que suma a 750 pessetes, i que rebaixada de la suma de 3.000 pessetes, sols en restaran 2.250 a favor del rabassaire.

La durada de vida dels ceps o vinya, tirant llarg, és de 50 anys, el període de plantació fins que la vinya produeix és de quatre anys; representa, doncs, un 8 per 100 de la suma anterior, amb un total de 180 pessetes, que, restades, queden a favor del rabassaire 2.070 pessetes.

La pèrdua de la collita per freds primerencs, pedregades i altres contratemps, segons dades bastant afines, en la nostra comarca del Vallès, és d'un 12 per 100 de la suma anterior, que són 270 pessetes, que, rebaixades, resten a favor del rabassaire 1.800 pessetes.

El rabassaire en el transcurs de l'any té de combatre la malura i mildiu amb sofre i sulfat de coure, necessitant d'aquest últim 150 quilos cada any, que al preu de 102 pessetes els 100 quilos, sumen 153 pessetes que sumades a l'import del sofre, que és de 60 pessetes, tenint en compte que són 100 quilos els que es necessiten per combatre les malures, resulta 153, més 60, són igual a 213, que, rebaixades de la quantitat de 1.800, resten a favor del rabassaire 1.587 pessetes.

A més, el rabassaire té d'abonar la vinya, ja que, de no ésser així, deixaria de produir bones collites (i el propietari estaria de mal humor), i fixarem per aquest afer un 2 per 100 de la quantitat anterior, quedant aquesta rebaixada a 1.557'13 pessetes.

Els pàgesos de la nostra comarca són molts els que paguen, a més, la contribució directa i indirecta, i com sigui que es necessiten per produir les 100 cargues de vi unes 7'50 quarteres d'extensió de terra, la contribució, a raó de cinc pessetes anyals per quartera, suma 37'50 pessetes, que, rebaixades de la partida de 1.557'13 pessetes, es redueixen a 1.519'63.

El capital empleat pel rabassaire en la transformació del terreny d'erm en terra de cultiu, plantació de ceps i corresponents treballs que representa el capital que el rabassaire hi aporta en concepte de plantació i demés a càrrec seu, no baixa de 750 pessetes per quartera, que, sumat al valor de les 7'50 quarteres al dit preu, sumen 5.625 pessetes, que, guanyant l'interès del 5 per 100, sumen 281'25 pessetes, que, restades de la suma de mil 519'63 pessetes, queden a favor del pagès 1.238'38 pessetes, quantitat que, repartida pels 300 dies laborables de l'any resulta que el pagès cobra cada dia un jornal de 4'12 pessetes pels treballs de tot l'any, que, comparat al jornal d'un manobra qualsevol, aquest el dobla,

i deixo a la consideració dels llegidors que si aquest jornal es refereix els que paguen la quarta part del vi, que serà dels que paguen mitges i el terç, ja que encara que el propietari els pagui la part dels fons per abonar la terra, paga sols el preu de compra a origen, però no paga ni la part del transport ni la dels demés treballs per colgarlos a la vinya, i, naturalment, els queda un jornal pels treballs de tot l'any més petit i que comparat al sou dels manobres aquests el doblen.

Però el desesperant són les afirmacions d'aquest respectable conglomerat d'intransigents de l'Institut de Sant Isidre (que sols ridiculitzen al sant), i, que, apoiats pel Foment del Treball i altres, asseguruen que els rabassaires no tenen raó i que les seves demandes són infundades, i jo pregunto: ¿què és el contracte de rabassa morta comparat amb un altre contracte? Seria el mateix que un de vosaltres que llegiu encarregués a un paleta que us fes una casa i en lloc de pagar-li la factura li paguésiu solament amb les dues terceres o tres quartes parts del loguer i que, a més, li fessiu pagar la contribució i demés, com succeeix amb el contracte de rabassa, que pel sol fet d'ésser propietari d'un terreny erm el rabassaire li transforma en terra de cultiu i li posa una plantació de ceps i quan aquesta produeix cobra les dues terceres o tres quartes parts del vi que hi cull, a més de pagar la contribució i demés gastos, i per si això fos poc abús, al cap de 50 anys l'expropia i el treu del terreny, segons el Codi, article 1'656, com igual li passaria al paleta que ha fet la casa, que no cobraria ja més lloguers; i això succeeix en aquesta dolça Catalunya, pàtria nostra, molt dolça per uns pocs, però molt amarga pels rabassaires que poblen aquest extens camp on s'enyora tant la justícia, ja que el rabassaire vol pagar el que és just, que cobri el propietari, però també vol per ell el que per dret ningú no li pot negar."

Aclariment pregat

Avalat amb un segell que diu "Federación de Sindicatos Obreros de Sabadell y su Comarca", hem rebut un comunicat en el que es diu que el dia 7 de maig de 1931 fou agredit a trets l'obrer Josep Casoliva, qui fou acusat d'ésser un pistolero del Sindicat lliure.

Fetes pel Comitè les corresponents gestions per aclarir el cas, ha resultat que el tal Casoliva no ha tingut mai res a veure amb tal organització i per això es recorre a la premsa a fi de desfer l'error i deixar en bon lloc l'honoradesa d'un home que des d'aquella data no ha sofert sinó contrarietats.

Aquesta declaració va signada per El Comitè i duu data de 15 de juny corrent.

La Plàstica

Del diari terrassenc "El Dia", ens plau reproduir a continuació els següents fragments:

L'OBERTURA DE L'EXPOSICIO COL·LECTIVA DE LA A. DE B. A. DE SABADELL

Ahir al migdia es portà a cap l'obertura de l'Exposició col·lectiva que els artistes aplegats a l'"Acadèmia de Belles Arts", de la ciutat veïna han instal·lat en l'ampolla sala d'Exposicions del carrer de Sant Pere.

Aquest acte resultà, tal com era de preveure, llúidíssim i de no haver coincidit en aquella mateixa hora altres actes d'importància, creiem que la concurrència no s'hauria pogut enquibir en la sala d'"Amics de les Arts".

Assistiren a l'acte inaugural la quasi totalitat de dirigents de l'"Acadèmia de Belles Arts" i d'"Amics de les Arts", i un nombre molt considerable d'artistes de les dues entitats confraternitzants.

Durant tot el dia la concurrència fou ben nombrosa i els elogis foren unànimes davant el magnífic bagatge d'art que ha portat l'A. de B. A. a Terrassa.

DISSERTACIO DE MIQUEL CARRERES

En la primera sessió, que en ocasió de l'exposició col·lectiva d'artistes sabadellencs que l'Acadèmia de Belles Arts de la veïna ciutat celebra en els salons d'"Amics de les Arts", tinguerem la satisfacció d'oír després de l'interessant recital de piano de la gentil Antonieta Braccons, la dissertació del jove Miquel Carreres, una de les valors més positives de la intel·lectualitat de Sabadell.

Del damunt una vasta i intensa erudició, les idees i els conceptes brollaven nerviosos i crepitants, brodat el tema de dissertació "De la cultura artística sabadellenca". Amb una gran agilitat donà la seva explicació de la imaginària discordància entre el delit industrial i l'aspiració artística; digué com seria bell que en comptes de les petites ciutats catalanes convergir i ésser assimilades per Barcelona, que cadascuna aliés i intensifiqués els seus valors locals i que totes plegades construïssin la futura cultura de Catalunya. Féu veure com les valors artístiques locals poden ésser més pures que les que es desenrollen en una capital; el límit reduït d'una ciutat petita atenua l'especulació comercial de l'art i llavors la feina dels artistes agafa quelcom de religiós, de franciscà.

Després entrà en l'estudi dels noms d'artistes literats. L'art sabadellenc segons Carreres, nasqué sobre un terreny preparat per la indústria tèxtil, que al capdavant és un art com un altre, i fruità per virtut d'una culminació de l'ambient, i així surt el degà Vila Cincà, suara homenatjat, mestre de tota una generació de pintors de la qual es destaquen el seu propi fill Vila Arrufat que valora extraordinàriament la forma, i Vila Puig que veu i fa cantar el color; al darrera hi ha una altra jove promoció que es frissa per a donar la seva personal paraula.

La literatura sabadellenca, pel contrari, és obra d'una personalitat isolada, de Bosch i Cardellach, un d'aquells quatre esperits isolats que fundaven el Centre Excursionista de Catalunya i que desvetllaven, sense una ben clara consciència, l'esperit adormit de la nostra terra. Vénen al seu darrera, Agnès Armengol i Ribot i Serra amb les seves poesies plenes dels defectes de

l'època, però xopes d'humanitat. Al darrera i ja en els nostres dies, els esperits més fins i més profunds, de Joan Arús i Joaquim Folguera i encara a l'entorn, una veritable pleïade de literats i poetes ben estimables.

Feu ressaltar en un remarcable paràgraf final el bell espectacle de la convivència i l'estima recíproca de l'esperit de les dues ciutats germanes Sabadell i Terrassa.

Per a demà hi ha anunciat un important concert a càrrec del Quintet Padró, el qual ha despertat viu interès, sobretot per la qualitat del programa.

ELS VEINS DIUEN...

Per la nostra dignitat

Com en temps ja passats hem vist de bell nou procedir a l'embarg. Aquest fet ens ha fet més repugnància — la seva natural ja en fa prou — per l'aparositat que se li ha donat.

Efectivament, és massa teatral que aquesta actuació l'efectuïn uns senyorassos acompanyats de diversos números de la Guàrdia Civil, tot lo qual no fa sinó esverar el veïnat i prendre l'atenció de la gent.

I, encara, la causa de tot plegat cal dir que és el cobrament d'uns rebuts dels dissolts Comitès Paritaris, corresponents als anys 1928 i 1929.

Voldríem pregar a les autoritats que s'obligués l'Agència Executiva barcelonina que està encarregada de realitzar aquests cobraments que es limités — si és que són procedents — als embargs — a realitzar-los sense tanta preparació, sense tanta sanya. Que se'ls prestés la força cas d'ésser necessària, però prou.

I ara que hi estem posats, direm una altra cosa: ¿No podria el nostre Ajuntament veure si es pot reduir la quantia de tals rebuts, puix que essent d'import cinc pessetes, per què en cobren vint-i-vuit i mitja?

Tanmateix les costes fa l'efecte que són excessives, per no dir injustes.

Sia com vulgui, la pau de la ciutat reclama un poc més de tacte perquè actes d'aquesta naturalesa no hagin de degenerar en un escàndol públic.

Jordi Montmany.

Els forners es neguen a rebaixar el preu del pa

Segons una nota publicada per la premsa, el governador feia saber que el pa anomenat de família, o sigui el de dos quilos de pes, havia sofert una rebaixa, perquè també havia disminuït el preu de la farina.

El pa de dos quilos, que es venia a 70 cèntims quilo, o sigui a 1'40 pessetes, s'ha de vendre en el succés a 1'30 pessetes els dos quilos.

El patrons forners de la nostra ciutat, en una reunió celebrada dimarts passat, se'ns diu que acordaren a no acatar les ordres circulades, i que per tant ells vendrien el citat pa de família a 1'40 pessetes. Per molt dura que sigui la intransigència dels patrons forners, creiem que l'autoritat els farà saber que les seves ordres s'han d'obeir i que no poden jugar impunement amb un article de primera necessitat que es serveix principalment a les famílies menesteroses.

CORTINA ORIENTAL
CORDONET
Carrer Tetuan, 187

Amics del Teatre

La sessió d'avui d'aquesta entitat serà la tercera de teatre català que es dona en el present curs i anirà, com les dues anteriors, a càrrec de la companyia Vila-Davi.

L'obra escollida és la darrera producció de Josep Maria de Sagarra "L'Alegria de Cervera" considerada per la crítica teatral com la més pulcra producció d'aquest poeta. Estrenada pel març darrer s'ha mantingut als cartells de Romea fins fa ben pocs dies i ha aconseguit prop de cent representacions.

En aquesta producció es distingeixen notablement a més de Maria Vila i Pius Davi, Emma Alonso, Maria Morera, Angela Guart i Antoni Gimbernat, secundats per tota la companyia.

L'obra serà presentada amb tota propietat, essent de remarcar, el vestuari addient a l'època i el decorat, obra de l'escenògraf Fontanals.

Acte de propaganda federal

La Comissió d'Acció Política del C. R. F. de la nostra ciutat prepara una sèrie d'actes de propaganda pel nostre districte, el primer dels quals es celebrarà dissabte que ve a Sentmenat.

Entre els correligionaris republicans del veí poble, aquest acte ha despertat un gran entusiasme.

En una pròxima edició publicarem els noms dels oradors que hi prendran part.

DE LA COMARCA

SANT CUGAT DEL VALLES

Per al dia 26 del que som, a les deu del matí, ha estat fixada la inauguració de l'edifici destinat a Grup Escolar que l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès ha construït en aquesta vila. Es molt probable l'assistència dels ministres d'Instrucció pública i d'Agricultura, i al tres autoritats provincials i locals a l'esmentada festa.

ELS ESPORTS

El Futbol

ARENYS, 3 — ATLETIC, 2

No pogué sortir l'Atletic amb victòria del camp de l'U. E. Arenys. Es mereixien guanyar els groc-negres i haurien guanyat, si no haguessin sortit un parell de penals, cosa corrent en aquests camps, que foren dos gols contra l'Atletic.

L'Atletic resultà superior amb tot i no presentar l'equip complet. L'arreglament atlètic era: Jo, Vilalta, Gutiérrez, Peiró, Moltó, Colungo, Pastor, Oltra, Suárez, Pons i Lleorart.

Dimenge vinent tindrà lloc al Centre d'Esports, un interessant encontre entre els primers equips Sabadell-Atletic.

Aquest encontre és una repetició del que jugaren anteriorment, amb el resultat del qual no està conforme l'Atletic per estimar-lo excessiu.

Pel vencedor d'aquest partit, la senyoreta Ramona Albareda ha cedit un trofeu.—C.

Corresponent al Campionat provincial de la segona categoria de la Lliga Amateur, diumenge passat es celebrà al camp de l'Europa F. C.

L'EMPRESA DE POMPES FUNEBRES "La Victòria" S. A.

amb exclusiva atorgada per quinze municipis, quaranta sucursals i agències a les principals poblacions de Catalunya, s'encarrega de tota classe de serveis funeraris. - Trasllat de cadàvers i despulles mortals a províncies i estranger amb autos cotxe fúnebre «Hispano»

EXPOSICIO I VENDA DE CORONES I PENSAMENTS

Oficines centrals: **Passeig S. Joan, 171-Tel. 74777-Barcelona**
Sucursal a SABADELL: **Carrer Sant Pau, 9 - Telèfon 1828**

NOTICIES DIVERSES

l'annunciat encontre per decidir el campió de l'esmentada competició, entre l'Europa F. C. i el Monumental F. C. de Terrassa.

El joc es distingí per la seva mobilitat, ço que ens proporcionà una excel·lent partida.

A la primera part el domini fou alternat i es marcà un gol per banda i la segona va ésser franc domini del sabadellencs els quals entraren un nou gol i més n'haurien entrat si haguessin afinat la punteria ja que s'atiparen de xutar a porta però sense resultat positiu; com havem esmentat va finir la partida amb la victòria dels locals per dos a un, però pel gol "average" l'avantatge correspon als terrassencs pel qual s'adjudiquen el campionat.

El partit fou presenciat per nombros públic terrassenc i de nostra ciutat.

La U. S. Hostafranca F. C., ha contractat pel diumenge dia 19, el C. D. Americà, de Barcelona, campió de Catalunya de 1930 i campió de grup del passat campionat.

Creiem que serà un dels millors encontres que haurà tingut el primer equip de l'Hostafranc.

La Boxa

Dimarts passat al Catalunya Parc es celebrà una vetllada de boxa, primera de les que té en carter per aquest estiu l'empresa "Sabadell-Box".

Amb tot haver plogut durant la major part de la tarda i fer una nit no molt a propòsit per estar a l'aire lliure i a més, tenint en compte que per lesió del campió d'Andalusia, Góngora, no pogué celebrar-se el seu combat amb Martínez, l'assistència de públic fou bastant nombrosa.

La vetllada amb tot i estar faltada de noms prestigiosos no fou pas dolenta i de no ésser per l'incident ocorregut en el darrer combat el públic hauria sortit satisfet de l'espectacle.

En els combats amateurs, els boxadors locals feren bons combats causant una excel·lent impressió al públic, la forta pegada de Samper, el qual per poca cura que hi posin els del Boxing Club local, pot aconseguir remarcables triomfs en aquest esport.

En el primer combat, Sanllehí venç per punts a Miró, en un combat molt fluixet.

Albí i Díaz, pesos galls, en un combat molt igualat lograren distreure al públic, veient Albí per punts.

Escuder i Chevea, feren un dels millors combats de la nit, logrant

entusiasmar als assistents que els aplaudiren al final de cada represa. Fou declarat vencedor per bon marge de punts, Escuder.

El combat Samper - Collado, començà amb una por molt remarcada per part del sabadellenc però als primers cops rebuts, canvià la cosa essent Samper qui atacava i amb una fúria i cop tan forats i efectius que l'àrbitre tingué de parar el combat i declarar vencedor a Samper per inferioritat del seu adversari.

El sabadellenc Palau fou desqualificat per pegar un cop baix al seu contrari.

A continuació i en substitució del combat Martínez - Góngora, feren una exhibició a tres represes Montllor i Meroni, vencedor de Ricard Alís i que a Madrid aguantà estoicament deu represes a Ignasi Ara. Després Montllor, féu un round de gimnàsia que agradà molt a la concurrència.

Perea guanyà per k. o. al basc Zubizarreta, d'una forma una mica estranya. Quan el basc es pot dir que ja tenia el combat seu pel mateix resultat que l'obtingué el sabadellenc, es deixà caure per tres vegades consecutives sense que el públic pogués veure el cop que hagués pogut produir aquells k. d.

El jutge senyor Stanley en lloc de comptar, es dedicava a fer retirar a Perea, no havent ni tan sols amonestat ni un cop al basc pels seus fingits k. d.

Jo crec que l'empresa "Sabadell-Box" faria bé de no admetre més aquesta nul·litat d'àrbitre notificant a la Federació, l'ocorregut en aquest cobat.

Josep CASES.

Balls de Carrer

Orquestrina 'MAXIM'S'

Representants:

J. CAPUZ - Comèdies, 40.

J. OLIVELLA - S. Jaume, 8 bis.

Gran Festival a BELLA - TERRA

DIUMENGE DIA 19
matí i tarda

Orfeo ATLANTIDA

de Sans, i

DUES COBLES

de sardanes

Dels Jutjats

A l'Audiència de Barcelona s'ha vist una causa per Jurat contra Sebastià Vera, com a presumpte autor dels dispars que causaren ferides al president del Sindicat Lliure.

Com que les proves han estat favorables a l'acusat, el fiscal ha retirat l'acusació.

La vida social

Avui el Sindicat d'Indústries Gràfiques celebra Assembla General a les nou de la nit en el seu estatge social, Pérez Galdós, 110.

Vàries

A la Caixa d'Estalvis d'aquesta ciutat s'han ingressat durant la passada setmana, 180.642'00 ptes. procedents de 1.124 impositcions.

Els imponents nous són 42.

S'han retornat 155.503'68 ptes. a prec de 239 interessats; resultant a conseqüència un saldo a favor dels imponents, de 25.138'32 pessetes.

Amb motiu del repartiment de premis del Concurs organitzat per la Comissió pro Monument Clavé, el proper dissabte tindrà lloc al Teatre del Cassinet un magne festival, el programa del qual publicarem oportunament.

Les entitats organitzadores de la IX Festa de Germanor Sardanista, han acordat que aquesta es celebri al bosc de Can Feu, el 17 de juliol pròxim.

La funció extraordinària que els Amics del Teatre han organitzat pels primers dies del mes de juliol, en la qual hi prendrà part la genial actriu (Margarida Xirgu, s'esrenarà el darrer èxit d'En Marquina "Los Julianes".

VOL VOSTÉ TENIR EL
CAP PERFECTAMENT NET
I EL CABELL FI I BRL-
LLANT COM LA SEDA?

Usi sempre el rentador del cabell

CAPILARINA A

Preu de la caps: 35 cèntims

De venda en les Perfumeries, Drogueries i Quevines.

La Comissió que enguany ha de portar a cap la Rêvetlla de Sant Joan, que tots els anys celebra el Centre de Dependents dona forta activitat als seus treballs d'organització per assolir el mateix èxit dels anys anteriors.

L'ornamentació serà enguany una novetat que farà del Catalunya Parc el lloc més addient a la tradicional diada.

L'exposició del Concurs Infantil de dibuixos al natural, organitzat per la Secció de Cultura del C. E. del Vallès, pot visitar-se els dijous, dissabtes i diumenges de dos quarts de set de la tarda a les vuit del vespre.

El pròxim diumenge s'inaugurarà en el jardí del Saló Imperial els ballables que com cada temporada, s'hi celebren havent estat confiats a la prestigiosa Cobla "Barcelona".

El proper diumenge dia 19 tindrà lloc en el paratge de les Fonts de Terrassa, la IX Festa de Primavera, organitzada pel Foment de la Sardana, de la veïna ciutat. Hi hauran ballades matí i tarda.

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS:

Francesc Ruano Gil.

Roser Alàs Manyalich.

DEFUNCIONS

Concepció Pons Parera, 75 anys.
vidua Dr. Creuheras, 23.

SALO IMPERIAL

GRAN PROGRAMA SONOR
per avui a la nitEstrena de la gran pel·lícula
PARLADA EN ESPANYOL

CHERI - BIBI

creació definitiva del gran actor

ERNEST VILCHES

La muchacha de los muelles

per la gentil SALLY O'NEILL

i els xistosos dibuixos.

Diumenge nit: Inauguració del

BALL en l'esplèndid jardí, per la Cobla BARCELONA.

Per la propera Festa Major

Ahir a dos quarts de vuit del vespre es reuniren al saló de sessions de l'Ajuntament sota la presidència del senyor Ninet en representació de l'Alcalde, les entitats que, prèviament convocades, hi assistiren.

Després de justificar les delegacions de cada entitat representada, es procedí al nomenament dels individus que havien de formar part de la Comissió de Festes. Va cridar l'atenció el fet que un nombre considerable d'entitats no es dignessin enviar-hi llur representant, oi més, quan alguna d'elles feia suposar una esperada imparcialitat política que no havia d'estar en pugna amb les iniciatives del nostre Ajuntament.

Definitivament, la Comissió que s'ha formada de la següent manera:

President Honorari, l'Alcalde, senyor Ribé; President efectiu, Jaume Ninet; Vice - president, Antoni Campmajó (Club Aviació Sabadell); Vocals: Isidre Crusafont, Valentí Gorina, Marc Ubach, Josep Soley, Jacint Martí i Francesc Pascual, (regidors); Josep Vives, (Associació de la Premsa); Pau Vinves (C. E. Sabadell); Domènec Llobet, Acadèmia de B. A.); Josep Germà, (Espectacles públics); Secretari, Josep Ma. Trabal; Vice-secretari, Josep Andrade, (EL POBLE).

Ahir al vespre a dos quarts de deu, va tenir lloc una reunió a l'objecte de tractar de les possibilitats de traslladar la Festa Major d'enguany a la setmana de vacances concedides als obrers i que serà la tercera del proper mes d'agost, ja que per part de l'element comercial de la nostra ciutat, s'allegà la pèrdua que representaria no celebrar cap acte per aquells vuit dies a fi i efecte que els sabadellencs no abandonin la ciutat.

Voleu menjar bé?

Acudiu a l'

Hostal de S. Pancràs

Bella - Terra

realitat ja era. Del drama familiar, a cada personatge li pertocava un paper perfectament dibuixat. Cada un al seu lloc de l'escena. Només a ell li costaria la humiliació d'apropar-se a la muller fent el desentès de no sentir la pèrdua de la mare — el pare com si no existís — i de parlar amb la dona que el posà al món com qui fa un pecat, pel qual, de saber-se, n'obtidria un càstig.

Aquella nit dormiren a casa la tia, a la que Rosa omplí el cap de coses absurdes i complicades. I quan la disputa amb Eduard arribà al moment àlgid, i les llàgrimes fruien amb una convulsió histèrica dels ulls de Rosa, la tia s'esmunyí, i prengué una actitud expectant. Al vespre, el sopar fou silenciós. Rosa el volia animar amb quatre paraules que eixien flàcides del llavi i queien damunt la taula amb un sopor malaltís. L'oncle i la tia ca-

llaven. Eduard se'ls mirava amb desconhort, i tot plegat tenia aquella manca que és impossible d'omplir malgrat imaginaris esforços.

Els oncles hagueren de dormir amb un matalàs a terra. Cediren el seu llit, una mica antiquat a la parella, fins que totes les coses estiguessin arreglades. Aquella cambra, junyida a una pau indefinible, impregnada de tants anys per la passivitat matrimonial dels oncles, sabe el primer plor d'home, i el petar de dents de la febre i de l'enuig del que es veu vençut. Eduard hi passà les hores de nit més inquietes. Sentia la seva dona, flotant, vaporosa, ingrvida, àdhuc arrupida dins els llençols, la qual expiava en secret, muda, amb l'ull obert, tot el procés del marit. S'apaivagà així que el va veure al seu costat, submis, encara que amb una punta d'indocilitat al rostre. S'abstingué de fer al·lusions molestoses, de paraules encobertes i de doble sentit, i adop-

tà una actitud de fredor, com qui perdona una ofensa, i cercava les solucions pertinents al cas amb l'ambició continguda dels seus anhels.

La separació de la mare i el fill fou una mica costosa. El fill sentia que era absurd, inexplicable, el que succeïa, però la realitat li portava la raó de no sabia què. La mare féu els esforços inimaginables per a tornar les coses al seu lloc. Era la independència, la seva llibertat lligada amb el jove matrimoni el que defensava i no en pogué treure res. En aquest punt estaven secretament d'acord la nora i el sogre, demostrant, una vegada més, la veritat que enclou quan es diu que els contraris s'avenen. Cadascú, des del seu punt d'egoisme, havia trobat una posició inexpugnable. No hi pensaven amb les venturades ni amb les dolces dels altres. Atents a la seva dèria, fidels al temperament tossuts, un llei atàvica se'ls emportava a defensar el que creien

indispensable a la seva existència.

La separació vingué. Quan els benistes s'emportaren els darrers mobles al nou pis, Lluïsa caigué en un sopor estrany, i una llagrimeta costava d'eixir de les pupil·les fòcils al plor. El seu home la trobà en aquella posició lamentable. Va comprendre tot l'abast de la situació. El sopar era per fer. Mut, fred, gebrat, rondà una mica per la casa, va contemplar amb una certa joia les cambres buides, i com aquell que reconquereix un domini perdut va estendre la mirada pels il·lucjats exhaustes de vida i se'n anà al llit.

De llavors ençà, mare i fill es veien poc, i quan es parlaven, sense saber per què, alguna cosa enigmàtica se'ls posava al mig, com si es fessin nora. S'explicaven els fets més corrents i més vulgars que s'anien. El fill no parlava mai de la muller, i la mare tampoc, però la Rosa estava present entre els dos, com un fantasma que els emmudís

els llavis a tota cordial efusió. Lluïsa s'havia afegit extraordinàriament. Arrossegava els peus, l'esquena corba, el pit caigut. Els cabells es tornaren més blancs i l'esguard es fonia per la inutilitat del viure. Eduard, a cada nova visita que li feia, furtiva, curta, per una mena de compromís moral que el cor li exigia, la contemplava amb engúnia, punit d'aquell espectacle del qual indirectament era el causant.

El viure de Lluïsa tornà al mateix camí d'abans. La casa, igualment que l'altra llar tenia la idèntica quietud afelpada; els sorolls hi eren estranys. Obscura, barrats els finestrons, mig closes les portes, semblava que s'hagués de caminar de puntetes. Ara les coses i les vides que s'hi aixoplugaven ja eren destinades a morir. L'hàbit de vida apareixia només quan En Duran hi entrava. A desgrat del seu treball, les hores no li eren penoses. No es rejuvenia, però es mantenia encara

L'EXCURSIONISME

El Comitè Català de Refugis

Aquest Comitè creat ara de poc acaba d'ésser constituït i integrat tal com segueix:

I. Escudé i Gibert, Centre Excursionista de Terrassa; Ll. Estasen i Ula, Centre Excursionista de Catalunya; S. Feyto i Balaguer, Club Muntanyenc Barcelonès; J. Fuster i Canut, Grup Excursionista Germanor, d'Esplugues; M. Giró i Marçal, Agrupació Excursionista Badalona; N. Llopis i Lledó, Club Muntanyenc Barcelonès; A. Maymó Duarte, Agrupació Excursionista Tagamanent; A. Oliveres i Folch, Centre Excursionista de Catalunya; R. de Semir i Arquer, Club Muntanyenc Barcelonès; J. Tiana i Angli, Centre Excursionista del Vallès, de Sabadell; i I. Vidal i Guitart, de la Secció Excursionista de Palestra.

En un manifest adreçat al muntanyenc, a l'esquiador, a l'excursionista es condensen els desinteressats propòsits que abriga la nova entitat. Llegiu...

"La construcció de refugis requereix un esforç econòmic que gairebé la totalitat de les entitats excursionistes de Catalunya no pot enfrontar.

A conseqüència d'aquest fet la xarxa de refugis és molt insuficient i ho serà per molt temps si no variem els procediments fins a trobar entre tots una solució pràctica.

Nosaltres creiem que la millor solució consisteix a agrupar els esforços grans o petits que puguin fer les entitats, així com els dels muntanyencs. La suma de moltes petites quantitats que no representen cap sacrifici per a ningú ens permetrà comptar amb una base ferma per a desenrotllar amb èxit la nostra tasca per a la construcció de Refugis. Per aquest motiu s'ha constituït el Comitè Català de Refugis el qual curarà de recollir els cabals necessaris per tal de construir, al Pirineu Català, els Refugis lliures més convenients.

El Comitè, legalment constituït, està format per delegats de diverses entitats designades per votació de representants, i s'acull als domicilis que galantment li siguin oferts. L'actual és el del Centre Excursionista, (Paradís, 10).

Per a via d'assaig s'ha projectat al Refugi lliure a la Vall Ferrera, i serà emplaçat al lloc més avinent per a fer-lo centre d'ascensions al massís de la Pica d'Estats, regió totalment mancada de construccions aprofitables per a sojornar-hi.

Les activitats del Comitè van encaminades a establir com més aviat millor aquest Refugi que faci abastable a tothom l'ascensió al cim cabdal de Catalunya, ultra facilitar el recorregut de la regió.

Els que desitgin cooperar a aquest tasca poden triar entre diferents quotes anyals (quota mínima 4 pessetes i protectors 12 pessetes).

Sumant els donatius de totes les entitats i de tots els excursionistes de Catalunya que vulguin comprendre la necessitat immediata de procedir mancomunadament a la construcció de refugis, aquests seran convertits en realitat dintre poc temps.

No es tracta de cap nova entitat excursionista.

Per a plasmar ràpidament els nostres projectes aportem-hi tots, els nostres esforços, per petits que siguin.

Es la participació directa a una obra col·lectiva".

Es innegable que amb la creació d'aquesta xarxa al Pirineu es facilitaria el coneixement de les moltes bel·leses que enclou, i passarà així la nostra terra al nivell de nacions com Suïssa, França, Alemanya, Itàlia i d'altres que tenen un fort corrent d'alpinisme i turisme, gràcies a la preferència que han donat a la construcció de Refugis.

Per a inscripcions i donatius, a l'estatge de la nova entitat (Paradís, núm. 10).

No cal dir com celebrariem que l'èxit acompanyi al postulat dels creadors del Comitè Català de Refugis.

La T. S. F.

RADIO BARCELONA

7'15—Sessió de cultura física, per radio.

7'30—Primera edició del diari parlat «La Palabra».

8'00—Sessió de Cultura Física per ràdio.

8'15—Segona edició del diari parlat «La Palabra».

10'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Espanya.—Previsió de temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.

11'15—Transmissió telefotogràfica diària de la carta del temps.

13'00—Sessió de música lleugera en discs.

13'30—Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona.

Informació Teatral i Cartelera.

14'00—Audició de discs.

Sessió Cinematogràfica i Cartelera.

14'15—Una excursió setmanal per Catalunya.

Continuació del concert.

14'50—Borsa del Treball de E.A.J.I.

15'00—Sessió Radio Benèfica.

16'00—Fi de l'emissió.

19'00—Concert pel Trio Ràdio Barcelona.

19'30—Cotitzacions de monedes.

Concurs de gramàtica catalana.

Programa del radioient.

Notícies de premsa.

21'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.

Concert per l'Orquestra de Ràdio Barcelona.

21'20—Ballables moderns per l'Orquestrina «Demon's Jaz».

22'00—Radio Teatre.

24'00—Fi de l'emissió.

RADIO VALENCIA

Hores d'emissió: de 13'30 a 15. De 18 a 19 i de 21 a 23.

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIODIFUSIÓ

11'45—Apertura de l'emissora.

12'00—Diari femení.

Sant del dia. Indicacions astronòmiques. Les persones nascudes avui. Curs de cuina pràctica. Receptes de bel·lesa. Recomanacions profitoses per a la llar. L'adagi d'avui. La moda al dia. Secció de consultes. Secció de grafologia. Borsa femenina del treball.

12'30—Emissió de sobretaula.

Concert pel Quintet Radio.

Informació teatral.

14'00—Hora exacta.

Concert per l'orquestra.

14'15—Emissió radiobenèfica.

Llista dels donatius rebuts.

Fi de l'emissió.

16'00—Apertura Carillon.

Informació de Borsa.

Música de discs.

18'00—Hora exacta.

Continuació de música de discs.

18'50—Emissió infantil.

Lliçons d'història de Catalunya.

Conte.

Explicació de barbarismes.

Continuació de la popular novel·la

«Lau o les aventures d'un aprenent de

pilot.

Fi de l'emissió.

20'00—Apertura Carillon.

Informació de Borsa.

Concert per l'orquestra.

Selecció de discs.

Reportatge microfònic.

Impressió del mercat.

Continuació del concert.

22'00—Hora exacta.

Radiació de discs.

Concert pel Quintet.

Fi de l'emissió.

Imp. «Indústries Gràfiques», Sabadell

COSTA BRAVA

HOTEL DEL FAR DE SANT SEBASTIA

ES EL MES BEN SITUAT

Especialitat en banquets i casaments

TELEFON 7

CALELLA DE PALAFRUGELL

Enfront del repès del nou mercat
hi menjareu amb economia i netedat

Tots els dies festius a la tarda
trobareu caragols de confiança

Vins i olis de primera qualitat

BAR ESTEVET

JOSEP SENTIES MASGRAU ADVOCAT

Assumptes judicials,
administratius i governatius
Tramitació ràpida i econòmica

HORES DE VISITA: De 6 a 9.

VISITES ESPECIALS

Dissabte, de 4 a 7 tarda.

Horta Nova, 63 - Sabadell

NEGOCIACIONS I TRAMIT A LES OFICINES
PUBLIQUES : NOTARIES : REGISTRE DE PROPIETATS : COMPRA, VENDA I ADMINISTRACIO DE
FINQUES : PRESTECES I HIPOTEQUES

"ACTIVITAT"

Lluna, 28

Sabadell

DAVIU

Sastre

Rambla de la República, 104 - Telèfon 1516

ANIS DEL TÁUP